

Sygn. akt IX U 416/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. R. (R.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 3 lutego 2017 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 416/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03.02.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. R. (R.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z dwudziestu najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskanych po nabyciu prawa do emerytury wyniósł 183,34% i jest niższy od 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK „(...)” w latach 1970-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 28.10.1991r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po nabyciu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 331,18 % i został ograniczony do 250%.

W dniu 16.11.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Decyzją z dnia 03.02.2017r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przeliczenia świadczenia z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu prawa do emerytury z okresu dwudziestu lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (1967-1972, 1980-1991, 1996-1997) był niższy od 250% i wyniósł 183,34%.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego do spraw wysokości emerytur dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokość podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu prawa do emerytury, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego w uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK „(...)” w latach 1969-1979 przy uwzględnieniu stałych składników wynagrodzenia takich jak wynagrodzenie zasadnicze, dodatek za pracę na II i III zmianie, wynagrodzenie z KG, deputat węglowy, dodatek za pracę w warunkach szkodliwych za wykazane okresy pracy w przodkach, dodatek gazowy oraz wynagrodzenia za pracę co najmniej dwie niedziele w miesiącu, na podstawie akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego, legitymacji ubezpieczeniowej oraz z uwzględnieniem przepisów branżowych obowiązujących w spornym okresie Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1969 -1975, 1980-1991, 1997 na bazie odtworzonych wynagrodzeń wynosi 234,47% i jest niższy od 250%.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych zeznania ubezpieczonego, legitymację ubezpieczeniową, zeznania ubezpieczonego (k.19-20) oraz opinii biegłej do spraw wysokości emerytur mgr A. K. (k.25-37).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia powyższych warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, ponieważ obliczony najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego po nabyciu prawa do emerytury jest niższy od 250% i wynosi 234,47%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii biegłej, w której odtworzyła ona wysokość wynagrodzeń ubezpieczonego za sporne lata, a następnie obliczyła najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z uwzględnieniem w części wynagrodzenia osiągniętego po nabyciu prawa do emerytury. Ustalając wysokość wynagrodzenia biegła przyjęła wszystkie składniki wynagrodzenia, które bezwzględnie ubezpieczonemu przysługiwały z tytułu zatrudnienia takie jak wynagrodzenie zasadnicze, dodatek za pracę na II i III zmianie, wynagrodzenie za pracę co najmniej dwie niedziele w miesiącu, dodatek szkodliwy za okresy pracy w przodkach, dodatek niebezpieczny, wynagrodzenie z Karty Górnika oraz deputat węglowy. Tak obliczony wwpw okazał się być niższy od wymaganego w przepisach wskaźnika wynoszącego 250%. Nie ulega wątpliwości zdaniem Sądu, iż brak jest podstaw do uwzględnienia premii z uwagi na brak dokumentacji pozwalającej na odtworzenie ich wysokości. Premie te bowiem były przyznawane w różnych kwotach do 25% stawki wynagrodzenia, a o ich wysokości decydował kierownik Oddziału, co potwierdził również ubezpieczony w swoich zeznaniach.

Zdaniem Sądu opinia biegłej jest rzetelna i przekonywująca.

Obliczony wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia nie pozwala na przeliczenie emerytury na podstawie wskazanych powyżej przepisów.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia